

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika
wszczętym na wniosek dr Ewy Sowy-Behtane
z dnia 15 marca 2024 roku
zawierająca opinię w sprawie nadania dr Ewie Sowie-Behtane stopnia naukowego
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Komisja habilitacyjna powołana przez Radę ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, Uchwałą nr 2/2023/2024 z dnia 19 października 2023 r., działającą na podstawie art. 221 ust. 10 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2023 poz. 742 z późniejszymi zmianami) oraz § 4 ust. 9 Uchwały nr 9/2022/2023 Senatu Akademii Ignatianum w Krakowie z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie: trybu nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w Akademii Ignatianum w Krakowie (tj. stanowiący załącznik do Uchwały nr 23/2022/2023 Senatu Akademii Ignatianum w Krakowie z dnia 21 marca 2023 r.), uchwala co następuje:

§ 1

Komisja habilitacyjna złożona z członków wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej oraz Radę ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, w składzie:

- 1) Przewodniczący: dr hab. Mariusz Cichosz, prof. UKW – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy;
- 2) Sekretarz: ks. dr hab. Bogdan Stańkowski, prof. UIK z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie;
- 3) Recenzent: dr hab. Inetta Romana Nowosad, prof. UZ, z Uniwersytetu Zielonogórskiego;
- 4) Recenzent: dr hab. Lucyna Dziaczkowska, prof. US, z Uniwersytetu Szczecińskiego;
- 5) Recenzent: prof. dr hab. Mirosław Sobiecki, z Uniwersytetu w Białymstoku;
- 6) Recenzent: dr hab. Andrzej Ładyżyński, prof. UW, z Uniwersytetu Wrocławskiego;
- 7) Członek Komisji: s. dr hab. Anna Walulik, prof. UIK z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

obradowała w dniu 15 marca 2024 r. w sześcioosobowym składzie.

Nieobecna podczas posiedzenia była s. dr hab. Anna Walulik, prof. UIK. Komisja habilitacyjna

po zapoznaniu się z recenzjami i opiniami przedstawionymi przez członków Komisji habilitacyjnej oraz dokumentacją postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe dr Ewy Sowy-Behtane zatytułowane: *Znaczenie różnic kulturowych w kobiecym obrazie funkcjonowania małżeństw i rodzin wielokulturowych*, stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej pedagogika i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Ewie Sowie-Behtane stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

§ 2

Integralną częścią niniejszej Uchwały jest załącznik nr 1 zawierający jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą Uchwałę Wysokiej Radzie ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, składając ją na ręce Przewodniczącej Rady Prof. dr hab. Władysławy Szulakiewicz.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

Kraków, 15 marca 2024 r.

Załącznik nr 1 do Uchwały
Komisji habilitacyjnej z dnia
15.03.2024 r.

Uzasadnienie Uchwały Komisji habilitacyjnej z dnia 15
marca 2024 roku zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania dr
Ewie Sowie-Behtane stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie pedagogika

W dniu 15 marca 2024 roku odbyło się posiedzenie Komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) Przewodniczący: dr hab. Mariusz Cichosz, prof. UKW – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy;
- 2) Sekretarz: ks. dr hab. Bogdan Stańkowski, prof. UIK z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie;
- 3) Recenzent: dr hab. Inetta Romana Nowosad, prof. UZ, z Uniwersytetu Zielonogórskiego (online);
- 4) Recenzent: dr hab. Lucyna Dziaczkowska, prof. US, z Uniwersytetu Szczecińskiego (online);
- 5) Recenzent: prof. dr hab. Mirosław Sobecki, z Uniwersytetu w Białymstoku;
- 6) Recenzent: dr hab. Andrzej Ładyżyński, prof. UW, z Uniwersytetu Wrocławskiego;

Posiedzenie zostało zorganizowane w formie hybrydowej, ze zdalnym udziałem dr hab. Lucyny Dziaczkowskiej, prof. US, oraz dr hab. Inetty Nowosad, prof. UZ, łączących się za pośrednictwem platformy MS-Teams.

Komisja zapoznała się z treścią recenzji oraz opinii, wskazujących mocne jak i słabsze strony dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego dr Ewy Sowy-Behtane. W opinii członków Komisji, dorobek ten spełnia wymogi wskazane w art. 219 ust. 1 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późniejszymi zmianami) i na tej podstawie podjęła Uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika dr Ewie Sowie-Behtane. Ocenie poddano wskazane osiągnięcie naukowe — rozprawę zatytułowaną: *Znaczenie różnic kulturowych w kobiecym obrazie funkcjonowania małżeństw i rodzin wielokulturowych*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum 2021; ISBN 978-83-7614-516-7, ss. 356, oraz artykuły i rozdziały w książkach.

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek Pani dr Ewy Sowy-Behtane zostały przygotowane cztery recenzje oraz zaprezentowane zostały dwie opinie (Przewodniczącego Komisji oraz Sekretarza). Wszystkie kończą się stwierdzeniem, że Jej

osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne odpowiadają wymogom określonym w art. 219 ust. 1, pkt. 1-3 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Poniżej zostały przedstawione wybrane konkluzje zaczerpnięte z recenzji przygotowanych przez recenzentów:

dr hab. Inetta Romana Nowosad, prof. UZ: „Walorem głównego osiągnięcia jest udana próba interdyscyplinarnego podejścia (socjologii i psychologii) w eksploracji problemów pedagogicznych. Tym sposobem główne dzieło Habilitantki wnosi szeroko uzasadnione odpowiedzi na „palące problemy” niesione przez zmienną rzeczywistość, w której wielokulturowość staje się jedną z immanentnych cech. Co ważne, mimo, iż badania przeprowadzone zostały w Polsce, poruszone problemy dotyczą praktycznie wszystkich krajów „starego kontynentu”, co pozwala na szersze odniesienia uzyskanych rezultatów nie tylko w naszym kraju, ale na forum międzynarodowym. Punktem wyjścia były trafnie przyjęte założenia teoretyczne, w tym wyjście od teorii bodźca-wartości-roli (SVR) Bernarda Mursteina (rozpoznanie sposobu poznania, okresu narzeczeństwa, motywy zawierania małżeństw wielokulturowych), teoria Tima B. Heaton’a oraz Cardella K. Jacobsona (wzrost liczby zawieranych mieszanych małżeństw na skutek wzrostu kontaktów między grupami), teoria Małgorzaty Biedroń, koncepcja Małgorzaty Sikorskiej (klasowo-rodzinne układy jako gwarancja reprodukcji, na rzecz bliskości emocjonalnej, intymności i miłości), teoria Urlicha Becka i Elisabeth Beck-Gernsheim (w małżeństwie/rodzynie, najważniejsze staje się zaspokojenie potrzeb emocjonalnych), teoria Mieczysława Płopy (małżonkowie tworzący udane związki, przy wyborze partnera kierują się miłością), w obszarze „pola wybieralności” małżonków – koncepcja Roberta Wincha (określająca podłoże homogamii małżeńskiej). Równie istotne w ujęciu przedmiotu badań są odniesienia do teorii Jerzego Nikitorowicza (akulturacja niesymetryczna i symetryczna), koncepcja Tomasza Biernata (podstawowe typy małżeństw mieszanych: dwukulturowe oraz jednokulturowe), klasyfikacja Anny Piekut (małżeństwo z imigrantem jest kapitałem społecznym w społeczeństwie przyjmującym), teoria Pawła Kubickiego (w Polsce ślub cudzoziemca z obywatelką Polski jest najbardziej skutecznym sposobem ułatwiającym proces integracji społecznej).” (str. 3). „Pani dr Ewa Sowa-Behtane jest dojrzałą badaczką i ambitnym pracownikiem naukowym. Jej zainteresowania badawcze są wyraźnie ukształtowane, zaś warsztat metodologiczny opanowany. W mojej ocenie – osiągnęła samodzielność w kierowaniu projektami badawczymi. Zjawiska badane przez Habilitantkę jako przedmiot Jej zainteresowań stanowią wyjątkowo spójny merytorycznie i metodologicznie dorobek podoktorski, który jest wartościowy jakościowo i nie budzi wątpliwości co do tego, że stanowi wkład w rozwój dyscypliny pedagogika. Przedstawione do oceny osiągnięcia we wszystkich zakresach pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej świadczą o dynamicznym rozwoju Jej kompetencji – doskonale łączą wrażliwość badawczą na codzienne problemy (umiejętność ich dostrzegania) z rozległą wiedzą teoretyczną pedagogiczną i umiejętnościami konceptualizacji badań. Wskazane główne dzieło habilitacyjne wnosi do pedagogiki, a szczególnie pedagogiki

międzykulturowej znaczący wkład refleksji teoretycznej, jak i oryginalnych wyników badań. Tym samym spełnia wszystkie kryteria do uzyskania samodzielności.” (str. 12).

dr hab. Lucyna Dziaczkowska, prof. US: „Temat wybrany przez Badaczkę jest niezwykle ważny zarówno w wymiarze teoretycznym, jak i społeczno-praktycznym. Małżeństwa i tzw. partnerskie związki wielokulturowe są szczególnym i coraz częstszym zjawiskiem we współczesnym świecie. Problemem współczesności jest ścieranie się politycznego dążenia do integracji kultur (z założenia równych sobie) z faktycznym przyzwoleniem (lub jego brakiem) reprezentantów zróżnicowanych kultur na równorzędne traktowanie ich kulturowo-religijnie uwarunkowanych postaw z postawami wynikającymi z odmiennych stanowisk/przekonań kulturowo-religijnych.” (str. 2). „Bardzo cennym pedagogicznie elementem monografii jest podjęcie przez Autorkę wysiłku określenia postulatów pedagogicznych. Choć może niektóre z nich mogą wydawać się ofertą słabo aktywizującą potencjalnych uczestników (np. „kursy przedmałżeńskie dla małżeństw wielokulturowych” – nieco lepszą formułą, zwracając uwagę na aktywny udział potencjalnych małżonków, mogłyby być tu „warsztaty”), to jednak należy stwierdzić, iż Badaczka ma w tym zakresie spore doświadczenie i dysponuje nie tylko propozycjami projektów, ale również przykładami dobrych praktyk (co przedstawia w recenzowanej pracy).” (str. 9). „Przedstawione przez Habilitantkę pozostałe osiągnięcia naukowe dają obraz spójnych zainteresowań badawczych, związanych z relacjami międzykulturowymi oraz funkcjonowaniem małżeństw i innych członków rodzin wielokulturowych (dzieci) w życiu społecznym i rzeczywistości wychowawczej.” (str. 10-11). „Wskazując wybrane przykłady z zakresu „pozostałych osiągnięć naukowych”, wyrażam – pomimo pewnych zastrzeżeń – pozytywną opinię o ich wartości naukowej. Są one zbiorem tekstów stanowiących niejako fundament dla zagadnienia podjętego przez Badaczkę w „osiągnięciu głównym” oraz mogą być istotnym punktem odniesienia dla poszukiwań badawczych autorów, podejmujących podobne kwestie, wnoszą do pedagogiki nowe treści, dokonują również ich porządkowania (typologii i klasyfikacji).” (str. 13). „Imponująco wygląda również działalność ekspercka i społeczna Habilitantki, powoływanej przez lokalne gremia samorządowe do opiniowania działań na rzecz integracji cudzoziemców w Polsce”. (str. 14).

prof. dr hab. Mirosław Sobecki, Uniwersytet w Białymstoku: „Praca wskazana przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie naukowe prezentuje nową argumentację dotyczącą specyfiki zmian społeczno-kulturowych, których jesteśmy świadkami. Autorka monografii ukazuje sylwetkę pedagoga upodmiotowionego, który nie tylko potrafi dostrzec te zmiany, ale także podejmuje próby zmierzenia się z nimi. Z satysfakcją przyjmuję, że wśród instrumentów służących poprawie sytuacji Autorka monografii widzi wykorzystanie dorobku edukacji międzykulturowej. Dr Ewa Sowa-Behtane uważa wręcz, że sięganie do refleksji z zakresu edukacji międzykulturowej staje się koniecznością. Swoimi rozważaniami stanowiącymi efekt przeprowadzonych badań Habilitantka bez wątplenia dokłada nowe cegiełki do dotychczasowego dorobku pedagogiki międzykulturowej w Polsce. W szczególności na uwagę zasługują: zaproponowanie autorskiej typologii rodzin z wykorzystaniem kryterium religijnego, oraz stworzenie nowej klasyfikacji małżeństw

zróznicowanych kulturowo na bazie kryterium jakim są style życia małżonków. Posiadane przez dr Ewę Sowę-Behtane doświadczenie związane z zanurzeniem w wielokulturowym świecie pozwoliło jej na wygenerowanie szeregu argumentów o charakterze prakseologicznym, które mogą się przyczynić do stworzenia odpowiednich warunków, sprzyjających wspieraniu małżeństw i rodzin z różnicami kulturowymi. Monografia stanowiąca podstawę postępowania habilitacyjnego nacechowana jest duchem innowacyjności, zwłaszcza dotyczy to działań społecznych. Książka przez swój potencjał może wpływać nie tylko na charakter refleksji o roli różnic kulturowych w elementarnej instytucji społecznej – jaką jest rodzina, w wielu przypadkach może nawet zmieniać podstawy oglądu świata w analizowanym zakresie rzeczywistości społecznej. Bez wątpienia monografia stanowi znakomite źródło do zmiany stereotypowych schematów postrzegania małżeństw i rodzin zróznicowanych kulturowo”. (str. 7). „Treści monografii można postrzegać w kategoriach innowacji pedagogicznej, ponieważ pokazują one nowatorskie rozwiązania organizacyjne, mające na celu poprawę jakości funkcjonowania małżeństw i rodzin wielokulturowych. Warto zwrócić uwagę na propozycje specjalistycznej diagnostyki rodzin zróznicowanych kulturowo, która prowadziłyby do powoływania ukierunkowanych na potrzeby takich rodzin specjalistycznych poradni. Ciekawą propozycją jest uruchamianie sprofilowanych kursów dla kandydatów na małżonków uwzględniających różnice kultur, z których się wywodzą. Zwłaszcza w sytuacji, kiedy te różnice dotyczą skrajnie różniących się etnosów bądź religii.” (str. 8). „Dorobek naukowy dr Ewy Sowy-Behtane oceniam bardzo wysoko. Jest on zarazem wszechstronny ale jednocześnie spójny naukowo. Uwagę zwraca umiędzynarodowienie zarówno w sferze udziału w licznych konferencjach naukowych za granicami Polski oraz publikacje w języku angielskim. Habilitantkę cechuje także aktywność w innych niż jej macierzysta uczelniach. Co stanowi istotny walor przy ocenie dorobku habilitacyjnego. Nie bez znaczenia jest także konsekwencja w prowadzeniu kariery naukowej w oparciu o jasną perspektywę analizy rzeczywistości społeczno-kulturowej.” (str. 11). „Reasumując, dorobek doktor Ewy Sowy-Behtane w obszarach naukowym, dydaktycznym oraz organizacyjnym oceniam pozytywnie. Jestem przekonany, że jej osiągnięcia, a zwłaszcza monografia przedstawiona przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie, wnoszą nowe treści do refleksji pedagogicznej, a zwłaszcza pedagogiki społecznej i stanowiącej jej nową odnogę pedagogiki międzykulturowej.” (str. 12).

dr hab. Andrzej Ładyżyński, prof. UW r píše w podsumowaniu oceny rozprawy habilitacyjnej w ten sposób: „Rozprawa jest interesująca poznawczo. Posiada w przekonaniu recenzenta wagę naukową oraz znaczenie społeczne. Wyników badań nie można wprawdzie uogólniać, ponieważ Habilitantka bada fenomeny, a nie prawidłowości statystyczne. Ale czyni to skutecznie. Grupa badana posiada cechę jednorodności. Badane kobiety tworzą związki z mężczyznami z jednego kręgu kulturowego. Tym niemniej ten wycinek uznają za ważną próbę na polskim gruncie pedagogicznym eksploracji związków wielokulturowych. Pragnę podkreślić rzetelność realizacji rozprawy. Wyważona jest forma prezentacji własnych wyników badań naukowych. Habilitantka w twórczy i oryginalny sposób przedstawia i rozwiązuje postawiony przed sobą problem naukowy. Osiąga w moim przekonaniu

postawione przed sobą cele teoretyczny oraz praktyczny. Łączy doświadczenie autobiograficzne, zaangażowanie i zacięcie badawcze, z wrażliwością pozwalającą na swobodę poruszania się w obszarze skomplikowanych badań jakościowych, delikatnej ich materii jaką stanowi małżeństwo wielokulturowe.” (str. 9). „Śledząc drogę rozwoju naukowego Pani dr Ewy Sowy-Behtane dostrzegam systematyczny rozwój, wyrażający się w procesie nieustannej edukacji, w stałym pogłębianiu wiedzy pedagogicznej a także w podejściu interdyscyplinarnym w prowadzonych przez siebie eksploracjach. (...) Stwierdzam, że dorobek naukowo-badawczy, w sposób szczególny praca habilitacyjna posiada znamiona nowatorstwa, oryginalności oraz dojrzałości naukowej. Habilitantka dokumentuje ponadto posiadane umiejętności dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie. Spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.” (str. 14).

Pozostali Członkowie Komisji przedstawili również pozytywne opinie, wyrażając zdanie, że dr Ewa Sowa-Behtane jest przygotowana do samodzielnego prowadzenia własnych naukowych badań i wspierania rozwoju młodych pracowników nauki. Zaopiniowano pozytywnie kierunki naukowego rozwoju oraz dynamikę działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki, stwierdzając, że całość dorobku dr Ewy Sowy-Behtane, pomimo pewnych braków i słabych stron, spełnia wymagania stawiane aktualnie w przewodach habilitacyjnych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Komisja habilitacyjna na podstawie monografii stanowiącej podstawę postępowania habilitacyjnego oraz przedstawionego dorobku zauważyła zgodnie oryginalność, precyzyjne ukierunkowanie naukowych poszukiwań dr Ewy Sowy-Behtane, jak też spełnienie przez Habilitantkę wymaganych kryteriów związanych z postępowaniem habilitacyjnym. Komisja stwierdza zatem, że osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitantki, stanowią znaczny wkład w rozwój pedagogiki jako dyscypliny naukowej. Sformułowane przez Recenzentów pozytywne konkluzje i opinie znalazły potwierdzenie w dyskusji podczas kolokwium habilitacyjnego, które odbyło się w dniu 15 marca 2024 roku.

Recenzenci oraz Członkowie Komisji zwrócili uwagę m.in. na następujące dokonania naukowe Kandydatki, które uzasadniają decyzję Komisji za nadaniem dr Ewie Sowie-Behtane stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika:

- a) znaczący dorobek naukowy dla nauk pedagogicznych zarówno w wymiarze ilościowym jak też i jakościowym;
- b) wymiar interdyscyplinarny badań (psychologia, socjologia), za którymi idzie ciekawość poznawcza Habilitantki;
- c) spójność eksplorowanych pól naukowych;
- d) dojrzałość naukowa Habilitantki podkreślana nie tylko przez Recenzentów ale również przez Członków Komisji;

- e) wkład Habilitantki w rozwój dyscypliny pedagogika, a szczególnie w subdyscyplinarny rozwój pedagogiki międzykulturowej. Habilitantka nie tylko pokazuje mało znany obszar w badaniach pedagogicznych nad rodziną wielokulturową, ale odsłania wyzwania i zadania, jakie w tym obszarze stają przed praktykami i teoretykami, jak również przed samą pedagogiką;
- f) nowatorska i ważna społecznie problematyka badawcza, dociekliwość i zdolność wnikania w egzystencjalne problemy rodzin wielokulturowych;
- g) twórczy wkład w badania naukowe jakościowe z zachowaniem standardów etyki, sumienności i rzetelności naukowej;
- h) wysoko oceniana praca nad konstrukcją własnego narzędzia badawczego służącego do badania rodzin wielokulturowych. Jest to wkład w problematykę diagnozy pedagogicznej, jako dobry przykład pracy nad powstaniem i udoskonalaniem narzędzi badawczych posiadających użyteczność w praktyce pedagogicznej;
- i) wysoko oceniany wkład w integrowanie myśli pedagogicznej z praktyką, co świadczy o dobrej znajomości organizowania badań naukowych i umiejętności wyznaczania sobie ram metodologicznych w procesie poznania naukowego;
- j) doceniono znaczący udział Habilitantki w wielu projektach badawczych i dużą aktywność na polu dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim.
- k) dostrzeżono umiędzynarodowienie całego dorobku naukowego.

Kandydatka w trakcie kolokwium habilitacyjnego wykazała, że Jej dorobek naukowy jest znaczący w zakresie pedagogiki a szczególnie na polu pedagogiki międzykulturowej. Habilitantka podczas kolokwium udzielając odpowiedzi na zadane przez członków Komisji pytania, wykazała się wiedzą z zakresu pedagogiki i jej subdyscyplin, a zwłaszcza pedagogiki międzykulturowej i społecznej. Dowiodła też, iż posiada umiejętności i adekwatną wiedzę w zakresie uprawiania nauki zgodnie z metodologią badań stosowanych w pedagogice.

Kolokwium habilitacyjne potwierdziło zasadność pozytywnych opinii wszystkich członków Komisji. Ze względu na cztery pozytywne recenzje dorobku naukowego Kandydatki oraz przebieg kolokwium habilitacyjnego, Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym (sześć głosów na TAK, zero głosów PRZECIW, oraz zero głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ), jednogłośnie poparła wniosek dr Ewy Sowy-Behtane o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Wobec powyższego Komisja habilitacyjna podjęła Uchwałę w sprawie skierowania w/w wniosku do Wysokiej Rady ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie o nadanie dr Ewie Sowie-Behtane stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

dr hab. Mariusz Cichosz, prof. UKW

Kraków, 15 marca 2024 r.